

Husleielovutvalget

Hvorvidt problemstillingene i min henvendelse faller inn under husleielovutvalgets mandat, får utvalget vurdere. Overordnet er i alle fall at utvalgets oppdrag knyttet til Husleieloven er «å vurdere hvordan den kan styrke leietagernes rettigheter». Det er videre understreket i mandatet at utvalget innenfor de gitte rammene står fritt til å foreslå lovendringer. For øvrig er oppdraget også at utvalget skal vurdere om og hvordan «regelverket kan tilpasses til leietakere med langtidsperspektiv». Utover dette er det dessuten gitt i oppdrag at «utvalget skal vurdere om bofellesskap som boform bør reguleres særskilt i husleieloven». Avslutningsvis velger jeg å nevne (sitat fra mandatet): «Dersom utvalget underveis i arbeidet ser at det er temaer som faller utenfor mandatet, men som fortjener en helhetlig gjennomgang på et senere tidspunkt, skal utvalget opplyse om det».

Sett i lys av innledningen finner jeg det relevant å oppfordre utvalget til å se nærmere på blant annet hvilke muligheter som foreligger til å påvirke rentefastsetting på depositumskontoer. Begrunnelsen for oppfordringen kan belyses slik:

De fleste banker opererer i dag (vår -24) med mellom en halv og en prosent som innskuddsrente på depositumskontoer, mens man greit kan oppnå over fire prosent på ordinære sparekontoer. I praksis medfører bankenes konstante utnyttelse av lav rente på depositumskontoene at leietakerne taper store summer over relativt få år. Eksempel hentet fra dagens virkelighet:

En utviklingshemmet bor i et bofellesskap eid av en kommunal stiftelse. Det kan forventes at den utviklingshemmede vil ha et leieforhold i hele voksenlivet. (Nasjonalt: Av voksne utviklingshemmede bor ca. 75 % i leide boliger). Stiftelsen krever seks måneders husleie i depositum. I dette tilfelle dreier det seg om kr. 56.000. Om man da sammenlikner renteutbyttet på en depositumskonto med rentesats på 1 % mot utbytte på en sparekonto med rentesats på 4,5 %, vil forskjellen i utbytte eksempelvis utgjøre kr. 67.000 over en 20 års-periode! (Vi nærmer oss at begrepet bank-ran gis nytt innhold!). Mange lavt bemidlede innbyggere, personer med funksjonsnedsettelse m.fl. bor i kommunale eller stiftelsesboliger mye lengre enn i 20 år. Da synliggjøres det uetiske forholdet selvsagt enda tydeligere.

Derfor – med bakgrunn i både innledningen og eksempelbelysningen:

1. Om det ligger til utvalget å ta initiativ til å fremme forslag til «verktøy» som kan påvirke til å heve nivåene på renta på depositumskontoer, så bør det gjøres.
2. Om det ligger til utvalget å vurdere nedregulering av maksimumsgrense for antall måneder det kan kreves depositum for, bør det gjøres.

Med vennlig hilsen privatperson

██████████

Sandefjord

██████████